

засегнало отделни интереси, защитени чрез повече от едно изключение (в случая защитения по член 4, параграф 2, буква б) интерес, свързан с обществената сигурност, и защитения по член 4, параграф 2, буква д) интерес, свързан с правата върху интелектуалната собственост), но това засягане не би било достатъчно голямо, в случай че изключенията се разглеждат поотделно, за да има предимство пред обществения интерес от разкриване на информацията, изисква ли директивата допълнително разглеждане, изразяващо се в съчетаването на отделните интереси, защитени чрез тези две изключения, и съвместното им претегляне спрямо обществения интерес от разкриване на информацията?

(¹) Директива 2003/4/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 година относно обществения достъп до информация за околната среда и за отмяна на Директива 90/313/ЕИО на Съвета (ОВ L 41, стр. 26; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 9, стр. 200).

Жалба, подадена на 9 февруари 2010 г. от European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) срещу определението на Първоинстанционния съд (шести състав) от 19 ноември 2009 г. по дело T-94/07, European Renewable Energies Federation ASBL (EREF)/Комисия на Европейските общности

(Дело C-74/10 P)

(2010/C 113/32)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) (представител: J. Kuhbier, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

— да приеме, че Определение на Първоинстанционния съд от 19 ноември 2009 г. по дело T-94/07, EREF/Комисия на Европейските общности е нищожно,

— да върне делото за ново разглеждане на шести състав на Общия съд за постановяване на решение по същество,

— да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разходи за производството по обжалването.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят иска от Съда да приеме, че Определението на Първоинстанционния съд от 19 ноември 2009 г. по дело T-94/07 е нищожно и да върне делото на Общия съд за ново разглеждане.

Жалбоподателят оспорва изводите на Първоинстанционния съд, че неговият адвокат д-р Fouquet не е могла да го представлява пред Първоинстанционния съд и че поради това жалбата му била недопустима.

Първоинстанционният съд приема, че тъй като д-р Fouquet била назначена за директор на EREF на 29 юни 2004 г., тя не могла повече да се смята за трета независима страна. Жалбоподателят твърди, че д-р Fouquet официално не е била назначена за директор на EREF — по белгийското право такова назначаване изисквало официална регистрация от компетентните белгийски органи. Статутът на директор на д-р Fouquet в EREF бил само формален, а не, или в много малка степен, свързан с представителни правомощия.

Жалбоподателят твърди също, че дори ако се приеме, че позицията на д-р Fouquet като директор е имала официален характер, Първоинстанционният съд приложил неправилно критериите за преценка на статута на адвокат като трета независима страна. Първоинстанционният съд не разбрал правилно нито правното положение на представителя на EREF пред Съда, нито реалното разпределяне на задачите и задълженията между д-р Fouquet и EREF. Според германското право позицията на д-р Fouquet като директор на EREF ѝ позволявала да представлява жалбоподателя пред Съда.

Жалба, подадена на 9 февруари 2010 г. от European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) срещу Определението на Първоинстанционния съд (шести състав) от 19 ноември 2009 г. по дело T-40/08, European Renewable Energies Federation ASBL (EREF)/Комисия на Европейските общности

(Дело C-75/10 P)

(2010/C 113/33)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) (представител: J. Kuhbier, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Европейска комисия